

ΚΩΔΙΚΟΣ: 3481

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ-ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2008 ΤΕΥΧΟΣ Νο 14 ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΛΥΚΕΙΟΥ ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ

Βουλής 36, 5^{ος} όροφος Γραφ. 5 Αθήνα Τ.Κ. 105 57 Τηλ: 2103251740, Φαξ: 2103251722

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΛΥΚΕΙΟΥ ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ

Εύχεται ολόψυχα

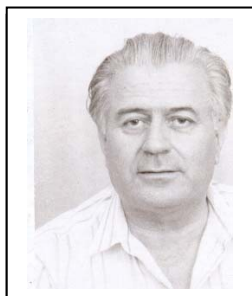
Σ' όλα τα μέλη και τους φίλους του Συλλόγου για τις Άγιες ημέρες των Χριστουγέννων και του Νέου έτους 2009, υγεία, χαρά και ευτυχία

ΓΡΑΦΕΙ Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΤΟ ΘΕΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ

Ο Αϊ Βασίλης, η Φάτνη και η ... έκπληξη.
Η σημασία της Γέννησης, η γενναιοδωρία των άλλων και η αξία της ανταλλαγής των δώρων.

Μεταξύ των ιστοριών οι οποίες αναφέρονται στην καταγωγή του Αϊ Βασίλη χαρακτηριστική είναι εκείνη που λέει ότι ο Άγιος Βασίλης περιπλανιέται θλιμμένος στα χιονισμένα δάση και συναντά το θείον Βρέφος . Η συνάντηση αυτή γίνεται κάθε χρόνο. Σε αυτή την ιστορία όμως

ο Αϊ Βασίλης έχει κάτι που δεν ταιριάζει με το σκηνικό μιας και είναι θλιμμένος.

Στη θέα ενός ηλικιωμένου ο οποίος κουρασμένος από το ταξίδι του από σπίτι σε σπίτι και από τόπο σε τόπο, ο Ιησούς, έκπληκτος, αποφασίζει να τον παρηγορήσει. Κοιτάζοντας γύρω του, βλέπει ένα υπέροχο δένδρο και του το δείχνει.

Το Θείον Βρέφος αρχίζει να στολίζει το δένδρο με φωτάκια, μπάλες και δώρα για να τα χαρίσει ο "αϊ Βασίλης στον Κόσμο. Αυτή η επινοητικότητα του Θείου Βρέφους παρηγορεί και ανακουφίζει τον Άγιο Βασίλειο, ο οποίος αναφωνεί ικανοποιημένος : " Ορίστε! Επιτέλους και κάτι καινούριο !".

Φτάνοντας στην πατρίδα του ο Αϊ - Βασίλης και το Θείον Βρέφος βρίσκουν ένα σπίτι, ανοίγουν αργά την πόρτα και μπαίνουν. Τοποθετούν το στολισμένο δένδρο στη μέση του δωματίου. Το πρωί, ο ιδιοκτήτης του σπιτιού, έκθαμβος από την ομορφιά του δένδρου, αποφασίζει να ανάψει τα φωτάκια του. Όταν ξυπνούν

και τα υπόλοιπα μέλη της οικογένειας, χαίρονται με το θέαμα αυτό και δημιουργείται ένα κλίμα γιορτής. Ο ιδιοκτήτης, η οικογένεια και ο Αϊ- Βασίλης στρέφονται προς τον Ιησού για να τον ευχαριστήσουν για αυτό το υπέροχο δώρο.-

Η παραπάνω ιστορία αναφέρεται σε ένα θέμα το οποίο σχετίζεται με τα Χριστούγεννα: Την αναζήτηση ενός ασυνήθιστου και επιθυμητού πράγματος και την ικανοποίηση έπειτα από μία έκπληξη. Το στοιχείο αυτό υπάρχει και σε άλλες λαϊκές διηγήσεις και παραπέμπει στην προετοιμασία της φάτνης.

Μετά το ταξίδι του στη Βηθλεέμ, ο Άγιος Φραγκίσκος της Ασίζης έμεινε έκπληκτος από το μέρος που γεννήθηκε ο Ιησούς και ετοίμασε στην Πατρίδα του, στο Ριέτι, μία

ΚΟΠΗ ΤΗΣ ΠΙΤΤΑΣ

Ο Σύλλογος αποφοίτων Λυκείου Κυπαρισσίας σας προσκαλεί στην

**ΚΟΠΗ ΤΗΣ ΠΙΤΤΑΣ (Πέμπτη χρονιά)
ΚΑΙ ΒΡΑΒΕΥΣΗ ΑΡΙΣΤΟΥΧΩΝ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 2007-2008
ΤΗΝ 11^η ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2009**

**ΗΜΕΡΑ ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΑΙ ΩΡΑ 12.00
ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΣ "
ΕΛΑΦΟΚΥΝΗΓΟΣ"**

Περ. Σταυρού 5 & Λεωφ. Κηφισίας, Ν. Φιλοθέη.
Αντίτιμον συμμετοχής 30 € κατ' άτομο.

αναπαράσταση της γέννησης του κατά τον εορτασμό των Χριστουγέννων του 1223. Το γεγονός αυτό έκανε μεγάλη αίσθηση στον Κόσμο. Το στήσιμο της φάτνης λοιπόν έγινε εξαιρετικά δημοφιλές και εντάχθηκε στην παράδοση.

Το στοιχείο του θριάμβου έχει ίσως κάποια σχέση με το γεγονός ότι με τη φάτνη μπορεί να αναβιώσει κάθε χρόνο με την μεγαλύτερη ένταση η εικόνα της θείας γέννησης. Ακόμη όμως και σε αυτή την περίπτωση πέρα από την γενική έκπληξη και πίσω

Συνέχεια στην σελίδα 2

Συνέχεια από την σελίδα 1

από την σκηνογραφική ανάμνηση της αναπαράστασης, κρύβεται μία βαθύτερη έννοια γι' αυτό που σημαίνει η Γέννηση για τον άνθρωπο.

Η Γέννηση αποτελεί κατά βάθος την εμβληματική εικόνα της έκπληξης. Είναι ο εορτασμός και η εθιμοτυπική αναμονή της ευτυχίας την οποία προκαλεί το γεγονός το οποίο είναι το μόνο ικανό να μεταμορφώσει πλήρως τα πράγματα: Η απρόσμενη άφιξη κάποιου. Η είδηση της γέννησης του Ιησού επεξηγεί ξεκάθαρα το μυστικό το οποίο κρύβεται σε αυτήν: Ο φιλάνθρωπος χαρακτήρας της δωρεάς.

Γι' αυτό τα Χριστούγεννα δεν είναι μια γιορτή μόνο για τα παιδιά, αλλά και για τους μεγάλους, οι οποίοι ξαφνιάζονται για μια στιγμή από την μονοτονία.

Οι μεγάλοι, πλήρως απορροφημένοι στις δικές τους δουλειές, εκπλήσσονται από την μεγάλη είδηση, όπως λίγο ως πολύ συνέβη και με τους βοσκούς της φάτνης. Αυτό το οποίο συμβαίνει δεν τους αφήνει αδιάφορους, αλλά τους παρασύρει ώσπου να ανακαλύψουν το τελικό σκοπό της υπάρξεως τους.

Όπως και για τους Μάγους, έτσι και για εμάς η βεβαιότητα της επικείμενης άφιξης του πολυπόθητου ατόμου καθοδηγεί τον αργό, σταθερό και επίμονο δρόμο μας και ανοιγόμαστε τελικά στην παρουσία του ετέρου.

Από την άλλη πλευρά, το όνειρο να αποκτήσουμε το πολυπόθητο σπινθηρίζει στο βλέμμα ενός παιδιού που γράφει γράμμα στον Άι-Βασίλη ή που κοιμάται περιμένοντας τα δώρα, ή που τα ανοίγει με ενθουσιασμό.

Το να λέμε ότι τα Χριστούγεννα είναι μια γιορτή για τα παιδιά σημαίνει ότι η γέννηση μας παραπέμπει στο ότι θα αγαπηθούμε από κάποιον. Υπό την έννοια αυτή, στη σπηλιά της Βηθλεέμ βρισκόμαστε μπροστά σε μια πραγματικά πρωτοφανή, σχεδόν ακατανόητη, πραγματικότητα.

Τότε οι μεγάλοι γίνονται παιδιά, μπορούν να αισθάνονται έκπληξη για κάτι και να βγούν από την ρουτίνα της καθημερινής μονοτονίας, ενώ στα παιδιά ανοίγεται μια σημαντική διάσταση της ζωής η οποία βρίσκει την πραγματική έννοια στην ανιδιοτελή πίστη στα δώρα.

Κατά βάθος, μπροστά σε μια καινούργια γέννηση, η ζωή μας - η οποία συχνά δεν μας αφήνει περιθώρια για το ανεξέλεγκτο και το απρόβλεπτο- βρίσκεται εκκρεμής στο κενό και αμέσως διαμορφώνει μηχανισμούς προστασίας από το άγνωστο. Και ενώ τα παιδιά βυθίζονται στο μυστήριο της ανθρώπινης ύπαρξης και αποκτούν την εμπειρία του καινούργιου δώρου της ζωής που θα ζήσουν, οι μεγάλοι ανακαλύπτουν εκ νέου την εντυπωσιακή δύναμη της γενναιοδωρίας τους.

Τα δώρα των Χριστουγέννων είναι διαφορετικά από κάθε άλλο δώρο, διότι τότε τα λαμβάνουμε χωρίς κανένα λόγο. Αυτή η γενναιοδωρή πράξη είναι ακριβώς το πραγματικό νόημα της γέννησης.

Η Γέννηση είναι ένα γεγονός αυθεντικό και απρόβλεπτο, το οποίο επαναλαμβάνεται συνεχώς στην ανεξέλεγκτη πορεία του παρόντος μας και του οποίου το νόημα είναι η προσφορά μιας καινούργιας ζωής.

Αυτό είναι το αίσθημα το οποίο έχει καθένας την παραμονή των Χριστουγέννων, αναμένοντας με ανυπομονησία αυτό το οποίο συνήθως συμβαίνει χωρίς να το βλέπουμε. Γι' αυτό σπεύδουμε να κάνουμε τις τελευταίες αγορές με μια ανεξήγητη χαρά.

Τα Χριστούγεννα τρεφόμαστε με το συναίσθημα της καθημερινής έκπληξης, γευόμενοι το απρόβλεπτο της ζωής και τόσα άλλα πράγματα, αλλά κυρίως βιώνοντας με ευτυχία την πραγματική επιθυμία να ακούσουμε τη χαμόσυνη είδηση.

Ποιος ξέρει αν στο τέλος καταφέρουμε ακόμη και εμείς να αναφωνήσουμε με έκπληξη και χαρά : << Ορίστε! Επιτέλους κάτι καινούργιο>>.

" Αναμνήσεις από μια ξεχωριστή βραδιά "

Αύγουστος 2008

Κυριακή, 17 του μήνα.

Βράδυ στην παραλία της Κυπαρισσίας.

Συνάντηση στου "Κανελλάκη", εκεί, στον εξώστη που αγναντεύει το πέλαγο.

Από νωρίς, με τις "Αναδρομές" έλαβα το μήνυμα.

Σκέφτηκα. Πρέπει να είμαι εκεί. Φέτος, πρέπει να

είμαι εκεί. Ποιος ξέρει ;

Και να'μαι !!!

Βράδυ Κυριακής. Με την καρδιά γεμάτη από νεανική συγκίνηση, με τα μάτια στο όραμα των περασμένων, με το κορμί να ριγεί από ταραχή, βρέθηκα, αληθινά δεν ξέρω πως, στην είσοδο του ξενοδοχείου.

Μια κοπελιά στη ρεσεψιόν, με ένα πλατύ χαμόγελο με πληροφόρησε πως η συνεστίαση του συλλόγου μας ήταν έξω, στη βεράντα.

Φώτα, μουσική, χαρούμενες φωνές, σφιξίματα χεριών, φιλιά, αγκαλιές, γνωριμίες φιγούρες απ' το πρόσφατο παρελθόν. Ξανασιμίσαμε...

Ξανασιμίσαμε στον τόπο των νεανικών μας ονείρων, τότε που με τη φαντασία μας κατακτούσαμε όλον τον κόσμο... για ν' ανανεώσουμε την αγάπη, τις αναμνήσεις, τη συγκίνηση...

Κάτι το φεγγάρι και τα' αστέρια που τρεμόπαιζαν με τα φυλλάματα των δένδρων, κάτι τα' αέρι που μου

Συνέχεια στην σελίδα 3

Συνέχεια από την σελίδα 2

Χάιδευε το πρόσωπο, κάτι το κρασί που στραφτάλιζε στο ποτήρι μου, κάτι τα χαρούμενα πρόσωπα των νεανικών μου συντρόφων, μ' έκαναν να πετάξω !!!

Ξέφυγα! Ήμουν εκεί, μα βρισκόμουνα χρόνια πίσω.

Κάποιες δεκαετίες, που λες και δεν πέρασαν ποτέ.

Ήταν μια μυσταγωγία αυτό που ζούσα, στιγμές αξεπέραστες..

Μα ας προσγειωθώ...

Τριγύρω γνώριμα πρόσωπα.

Ο Πρόεδρος, κ. Θανάσης Καραμπέλας ήταν εκεί, και με την πληθωρική παρουσία του γέμιζε το χώρο.

Οι του Διοικητικού Συμβουλίου κ. Θύμιος Φλέσσας και κ. Δημήτρης Κερερές, τριγυρούσαν ανάμεσά μας, καλωσορίζοντας και μεταδίδοντάς μας την

ευχάριστη διάθεσή τους. Μαζί μας και η κα Μαρία Τάκη με την διακριτική της παρουσία ανάμεσα στο

οικογενειακό περιβάλλον. Επίσης μαζί μας και οι τέως Δήμαρχοι Κυπαρισσίας κ.κ. Ηλίας Τσίγκανος μετά

της συζύγου του και ο Παναγιώτης Τσάκος.

Ο κ. Ματσινόπουλος, γνωστός μας εκδότης- συγγραφέας, ήταν κι αυτός εκεί, με το νέο του ποίημα, όπως

είπε "έργο ζωής", για τα μοιρολόγια της Μάνης.

Αλλά, τι να πει κανείς για τις τρεις κοπέλες της

"εξελεγκτικής επιτροπής" τις τρεις "χάριτες", όπως θα παρομοιάζα, τις τρεις οικοδέσποινες της βραδιάς.

Χαμογελαστές, ομιλητικές, ευχάριστες, εξυπηρετικές, καλοσυνάτες, προλάβαιναν κάθε επιθυμία μας και

συντόνιζαν εξαιρετικά τα πάντα σ' αυτή την θαυμάσια συνέντευξη μας.

Πραγματικά και οι τρεις ήταν υπέροχες !!!

Πριν τελειώσει αυτή η βραδιά, μια νότα ξενιτεμένης νοσταλγίας, μας ήρθε από την άλλη άκρη του κόσμου, απ' την Αμερική!

Συγκλονίστηκε !!!

Η σκέψη και η καρδιά όσων έλειπαν ήταν εκεί.

Ήταν μαζί μας, κοντά μας, δίπλα μας.

Ήμασταν όλοι εκεί !!!.

Τσόπελα Μαρία

Εκπαιδευτικός

ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΕ ΛΟΥΤΡΑΚΙ - ΑΡΧΑΙΑ ΕΠΙΔΑΥΡΟ-ΛΥΓΟΥΡΓΙΟ

Με το Σύλλογο μας πήγαμε εκδρομή, στις 19 Οκτωβρίου, στο Λουτράκι- Αρχαία Επίδαυρο- Λυγουργιό. Σε αυτά τα μέρη σχεδόν όλοι έχουμε πάει, αλλά ευχαρίστως πήγαμε πάλι, γιατί είναι μια κοντινή και άνετη εκδρομή. Κυρίως όμως, γιατί παρέα είμαστε η μαθητιάσα νεολαία εκείνης της δεκαετίας, που λόγω των ηθών και εθίμων που επικρατούσαν δεν γίνονταν τέτοιες εκδηλώσεις. Γι αυτό τις κάνουμε τώρα αναδρομικά. Όπως λοιπόν μετά τις διακοπές του Καλοκαιριού άρχισε η σχολική χρονιά, έτσι και εμείς τώρα, αρχίσαμε την εκδρομική μας περίοδο. Και σαν επιμελής μαθήτρια κάθομαι και γράφω την εκθεσούλα μου " Πως πέρασα στην εκδρομή μας ".

Ήταν μια ωραία εκδρομή με μεγάλη συμμετοχή και αρχηγό τον κ. Φλέσσα. Καθ' όλη τη διάρκεια της εκδρομής, τόσο ο αρχηγός, όσο και ο Πρόεδρος, μας έδιναν πολλές πληροφορίες για τα μέρη που επισκεπτόμαστε. Δηλαδή, για να μην ξεχνιόμαστε ότι είμαστε στο πνεύμα το μαθητικό, ήταν μια εκπαιδευτική εκδρομή. Κάνοντας αντιγραφή από αυτές τις πληροφορίες σας παραθέτω, πολύ περιληπτικά, τις σημαντικότερες από αυτές.

Στην Επίδαυρο, μια περιοχή με ήπιο, κλίμα και πολλά πηγαία ιαματικά νερά, βρισκόταν το Ασκληπιείο, η έδρα του Θεού ιατρού και σημαντικότερο θεραπευτικό κέντρο όλου του Ελληνικού και Ρωμαϊκού κόσμου, που θεωρήθηκε από όλους τους Έλληνες ο τόπος όπου γεννήθηκε η Ιατρική. Ο χώρος ήταν τεράστιος και για την διασκέδαση των ασθενών περιείχε γυμναστήριο, παλαίστρα και Ναούς αφιερωμένους στην Ίαση. Σημαντικότεροι ήταν οι Ναοί του Ασκληπιού και της Αρτέμιδος τμήματα των οποίων βρίσκονται στο τοπικό αρχαιολογικό Μουσείο που επισκεφθήκαμε.

Το σπουδαιότερο όμως από όλα τα κτίσματα ήταν το θέατρο. Το θαύμα της Επιδαύρου, όπως το αποκαλούσαν, χτίστηκε, κατά Πausανία, το 340 π.Χ. από τον Αργείο γλύπτη και αρχιτέκτονα Πολύκλητο το νεότερο χωρητικότητας 14.500 θεατών. Είναι το ωραιότερο καλύτερα διατηρημένο θέατρο της αρχαιότητας και ξακουστό για την καταπληκτική ακουστικότητα του.

Το μεσημέρι φάγαμε στο Λυγουργιό και μετά πήγαμε στο Ναύπλιο για καφέ. Ύστερα από μια ξαφνική νεροποντή που μας έπιασε, επιβιβαστήκαμε στο πούλμαν και το βράδυ επιστρέψαμε στο κλεινόν Άστυ.

Καλή αντάμωση στην κοπή της Πίττας.

Μαρίκα Σεγκουνά

Νέα στήλη στην εφημερίδα ΑΝΑΔΡΟΜΕΣ

Στην συνέχεια της ενημέρωσης για τα χωριά από όπου κατάγονται τα μέλη του Συλλόγου μας, στο τεύχος αυτό θ' αναφερθούμε στο Δώριον

ΤΟ ΔΩΡΙΟΝ

ΓΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΟΜΕ ΤΟΥΣ ΤΟΠΟΥΣ ΚΑΤΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΜΑΣ

Η κωμόπολη του Δωρίου βρίσκεται στη μέση περίπου της κοιλάδας που ενώνει τον Κυπαρισσιακό κόλπο με τον κάμπο της Άνω Μεσσηνίας, βόρεια από τα βουνά της Κυπαρισσίας και Νότια του όρους Τετράζιο σε πεδινή έκταση σε υψόμετρο 140 μ. Απέχει από την Κυπαρισσία 23 χιλ.

Το όνομα Δώριο είναι προδωρική ονομασία. Το ξεκίνημά του χάνεται στην Προϊστορία και τη Μυθολογία.

Αναφέρεται στην Ιλιάδα (Β 691- 700). Είναι το μέρος όπου ο μουσικός και ποιητής Θάμυρις από τη Θράκη περηφανεύτηκε πως ξεπερνούσε στην Τέχνη τις Μούσες κόρες του Δία και αυτές για να τον εκδικηθούν του πήραν τη φωνή. Από τους ίδιους στοίχους προκύπτει ότι και το Δώριο, όπως και ο Κυπαρίσσης (Κυπαρισσία) ήταν μια από τις εννέα πόλεις (Ιλιάδα Β 591- 602) του Βασιλέα της Πύλου Νέστορα, που πήρε μέρος στην Τρωϊκή εκστρατεία με ενενήντα πλοία.

Το Δώριο ενώ υπήρχε ως οικισμός από την ύστερη νεολιθική εποχή (3500 χρόνια π. Χ. περίπου) όπως φανερώνουν τα λίθινα εργαλεία που βρέθηκαν με τις ανασκαφές, παύει να υπάρχει περίπου με το τέλος του Τρωϊκού Πολέμου (1180 π.Χ.). Απλώς αναφέρεται από τους γεωγράφους Στράβωνα (45 μ.Χ.) και Πανσανία (165 μ.Χ.) χωρίς να είναι βέβαιοι για την τοποθεσία του. Οι ανασκαφές που έγιναν στη δεκαετία 1927- 1937 από τον Σουηδό αρχαιολόγο Νάταν Βαλμίν έδωσαν οριστική απάντηση για τη θέση του αρχαίου Δωρίου, που είναι πολύ κοντά στο σημερινό (3 χιλ. περίπου). Βρίσκεται στο λόφο Μάλθη, νότια της εθνικής οδού Καλαμάτας- Κυπαρισσίας, ανάμεσα στα χωριά Κόκλα και Βασιλικό. Διαπιστώθηκαν πέντε διαδοχικές περιόδους κατοίκησης από την Προϊστορική μέχρι και την Μυκηναϊκή εποχή με ευρήματα που φυλάσσονται στο Αρχαιολογικό Μουσείο της Αθήνας.

Στους πρόποδες του λόφου βρέθηκαν και τρεις συλημένοι από την αρχαιότητα θολωτοί τάφοι, όμοιοι, αλλά μικρότερου μεγέθους με εκείνους των Μυκηναίων.

Πέρασαν 1700 χρόνια από τότε για να ξαναέλθει στο προσκήνιο. Με την ανασύσταση του Ελληνικού Κράτους το 1833 μετά την Επανάσταση το όνομα δόθηκε στο Δήμο που απετέλεσαν όλα τα Σουλμοχώρια με πρωτεύουσα το Σουλμά που μετονομάστηκε σε Δώριο (σήμερα Άνω Δώριο) γιατί μετά την απελευθέρωση έδιναν στις διάφορες περιοχές ονόματα από την αρχαιότητα για να επανασυνδέσουν το αναγεννημένο έθνος με το ένδοξο παρελθόν του.

Η ονομασία αυτή κρίνεται επιτυχής, γιατί μια περιοχή με τόσο μεγάλη προσφορά στην απελευθέρωση της πατρίδας συνδέθηκε πάλι με το ένδοξο Ελληνικό παρελθόν και ξανάζησε το αρχαίο όνομα της περιοχής. Είναι γνωστή η πρωτοπορία των Σουλμοχωρίων στην προετοιμασία αλλά και την έναρξη του μεγάλου ξεσηκωμού. Στις 24 Μαρτίου 1821 μόλις μια μέρα μετά την επίσημη έναρξη της Επανάστασης στην Καλαμάτα ξεσηκώθηκαν και τα Σουλμοχώρια. Σύμφωνα με τη γραπτή μαρτυρία ενός εκ των πρωταγωνιστών, του Πρωτοσύγκελου Αμβροσίου Φραντζή από την Κυπαρισσία, συγκεντρώθηκαν στο Κεφαλάρι του Αγ. Γεωργίου οι μυημένοι στη Φιλική Εταιρία οπλαρχηγοί με ένοπλα τμήματα και ξεκίνησαν την ίδια ημέρα να απελευθερώσουν την Κυπαρισσία που την κατέλαβαν ανεμπόδιστα. Οι Τούρκοι της Κυπαρισσίας είχαν πειστεί από τον Αμβρόσιο Φραντζή να εγκαταλείψουν γρήγορα για την ασφάλειά τους την πόλη και να πάνε στο Νικόκαστρο της Πύλου. Το ίδιο πρωινό είχε προηγηθεί λειτουργία και ορκωμοσία των αγωνιστών στην εκκλησία του Αγ. Δημητρίου στο Σουλμά (Στην πλατεία του χωριού εμπρός από την εκκλησία υπάρχει προτομή του Αρχηγού της Επανάστασης Ιερέα Δημήτρη Παπατσώρη). Στη θέση << Γουβαλάρια >>, πολύ κοντά στο σημερινό Δώριο έγινε (20 Μαΐου 1828) η ομώνυμη μάχη όπου οι Σουλμοχωρίτες (Ντρέδες >> (Περήφανοι) απέκρουσαν τον Ιμπραήμ που αυτή ήταν και η τελευταία του προσπάθεια να καταπνίξει την Επανάσταση.

Το σημερινό Δώριο σαν φυσική προέκταση του Άνω Δωρίου και της περιοχής του ξεκινάει την ιστορία του στις αρχές του περασμένου αιώνα (1900- 1905). Η ίδρυση του οφείλεται στη βαθμιαία εγκατάλειψη των γύρων ορεινών και ημιορεινών χωριών, όσο και στην κατασκευή της σιδηροδρομικής γραμμής Καλαμάτας- Κυπαρισσίας προς Αθήνα, καθώς και του σιδηροδρομικού σταθμού που σταμάτησαν την απομόνωση της περιοχής και απετέλεσαν αποφασιστικό στοιχείο για την περαιτέρω πολλαπλή ανάπτυξη. Γύρω από το σταθμό αρχικά φτιάχτηκαν πρόχειρες αποθήκες αυτών που είχαν κάποιες εμπορικές δραστηριότητες στα γύρω χωριά και στη συνέχεια έφτιαξαν εκεί και τα σπίτια τους. Ο πρώτος αυτός οικισμός επεκτάθηκε και το πεδινό έδαφος βοήθησε στην εφαρμογή ενός σύγχρονου ρυμοτομικού σχεδίου που συνετέλεσε στη σωστή περαιτέρω ανάπτυξη του Δωρίου στη σημερινή του μορφή.

Το Δώριο συνέχισε την αργή αλλά σταθερή ανάπτυξη τα επόμενα χρόνια. Μετά τον πόλεμο μετεφέρθηκαν μερικές οικογένειες από τον Αετό που είχε πυρποληθεί από τους Γερμανούς και μετά τους σεισμούς του 1965 έγινε μεταφορά του χωριού Κλέσουρα που σχημάτισε τον οικισμό Αμφιθέα. Μεταφέρθηκαν επίσης μερικές οικογένειες από τους γύρω συνοικισμούς.

Σημαντικό βήμα στην πρόοδο ήταν η λειτουργία από το έτος 1955 του Γυμνασίου και Λυκείου στο Δώριο. Το Δώριο σήμερα συνεχίζει με επιταχυνόμενο ρυθμό την ανάπτυξη του καθώς πολλοί οι οποίοι είχαν φύγει ή τα παιδιά τους επιστρέφουν

Συνέχεια στην σελίδα 5

Συνέχεια από την σελίδα 4

Επισκευάζοντας ή κτίζοντας ένα καινούριο σπίτι έστω και για πρόσκαιρη διαμονή την περίοδο των διακοπών. Την εξέλιξη σε σύγχρονο αστικό κέντρο επισημοποίησε η καθιέρωση του με το «Σχέδιο Καποδίστριας» ως πρωτεύουσα του Δήμου Δωρίου στον οποίον ανήκουν και τα γύρω χωριά (Δημοτικά Διαμερίσματα) Άνω Δώριο Κούβελα, Χρυσοχώρι, Χαλικά, Ψάρι, Βασιλικό, Κόκλα και Μάλθη. Το Δώριο έχει 1416 κατοίκους και υπάρχει Αστυνομικό Τμήμα, Ειρηνοδικείο, Αγροτικό Ιατρείο, Υποκατάστημα Τραπεζής, Κ.Ε.Π., κ.τ.λ. Η οικονομία τού βασίζεται στην γεωργική και κτηνοτροφική παραγωγή και το εμπόριο. Έχει καλή οδική σύνδεση και σχετικά καλό κλίμα, το καλοκαίρι μάλιστα ο αέρας από τη θάλασσα ενισχύεται από τη διαμόρφωση της κοιλάδας και έτσι τις περισσότερες ημέρες επικρατεί δροσιά.

Μαρία Τάκη- Κουτέπα.

✓ Η Ακροστιγίδα της εφημερίδας.

Αγάπη στο Σύλλογο και στήριξη.

Νέοι απόφοιτοι, νέες βραβεύσεις.

Ανήκω σε Σύλλογο με μέλλον.

Δεν ξεχνώ τη συνδρομή μου.

Ριζοσπαστικές πρωτοβουλίες και ανάπτυξη.

Οράματα και συνέχεια της προσπάθειας.

Μετέχω στις εκδηλώσεις του Συλλόγου.

Εύχομαι να πληθύνουν τα μέλη του.

Σύλλογος αποφοίτων Λυκείου Κυπαρισσίας.

Τσόπελα Μαρία

Εκπαιδευτικός

✓ Έκφραση ευχαριστιών

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου των Αποφοίτων Λυκείου Κυπαρισσίας εκφράζει τις ευχαριστίες του στον Δημήτρη Αθ. Γιαννόπουλο, που έλκει την καταγωγή από το Αρτίκι Τριφυλίας, για την φιλοξενία στην Ιστοσελίδα του και συγκεκριμένα σε διατεθείσα σελίδα για το μέλος του Συλλόγου μας Γιάννη Μητρόπουλο, όλων των μέχρι τώρα εκδοθεισών εφημερίδων «ΑΝΑΔΡΟΜΕΣ» ΤΟΥ Συλλόγου των Αποφοίτων καθώς και άλλων σχετικών ανακοινώσεων του. Έτσι βοηθάται ο Σύλλογος στο να γίνει ευρύτερα γνωστός και να συμπεριλαμβάνει στα μέλη του περισσότερους αποφοίτους για την αποτελεσματικότερη εκπλήρωση των σκοπών του. Σε προσεχές υπό έκδοση φύλλο της εφημερίδας «ΑΝΑΔΡΟΜΕΣ», θα γίνεται μνεία στους αποφοίτους για

Την ιστοσελίδα «Koranakinews.wordpress.com: για να μπορούν να έχουν ευρύτερη ενημέρωση.

Γιάννης Μητρόπουλος

ΤΑ 10 ΠΑΡΑΡΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ

Με ονομάζετε *Κύριον*, αλλά δεν υπακούετε.

Με ονομάζετε *Φως*, αλλά δεν με βλέπετε.

Με ονομάζετε *Οδόν*, αλλά δεν με ακολουθείτε.

Με ονομάζετε *Ζωήν*, αλλά δεν μ'επιθυμείτε.

Με ονομάζετε *Σοφίαν*, αλλά δεν με Συμβουλευέσθε

Με ονομάζετε *Αλήθειαν*, αλλά δεν με πιστεύετε.

Με ονομάζετε *Παντοδύναμον*, αλλά δεν με
εμπιστεύεσθε

Με ονομάζετε *Δίκαιον*, αλλά δεν με φοβείσθε.

Με ονομάζετε *Πατέρα*, αλλά δεν γίνεσθε παιδιά μου

Με ονομάζετε *Σωτήρα*, αλλά δεν θέλετε την
Σωτηρία σας.

Δημήτριος Καράμπελας – Σπανούδης
Μαθήτης Β' Γυμνασίου

✓ Και εγένετο γυναίκα.

Μέχρι τώρα ξέραμε ότι ο Θεός για να πλάσει τη γυναίκα πήρε ένα κομμάτι λάσπη και ένα πλευρό από τον Αδάμ. Τώρα μια θεϊκή ινδική συνταγή γύρω από το πώς ο Θεός έπλασε τη γυναίκα λέει άλλα. :”Ο Θεός πήρε τις απαλές καμπύλες του φεγγαριού, τις χαριτωμένες γραμμές ενός αναρριχητικού φυτού, την ευλυγισία του φιδιού, τη λεπτότητα του κορμιού της ιτιάς και τη σμαραγδένια στιλπνότητα του χορταριού από λιβάδι. Σε όλα αυτά πρόσθεσε την παιγνιδιάρικη ελαφρότητα του φτερού, την χαρούμενη λάμψη της ηλιαχτίδας, την αστάθεια του ανέμου, τα αγνά δάκρυα των σύννεφων, το απαλό βελούδο των πολύχρωμων λουλουδιών, τη χάρη της ελαφίνας, τη δειλία του αλόγου, τη ματαιοδοξία του παγωνιού, τη φλυαρία του παπαγάλου και το ερωτικό γουργούρισμα της περιστέρας.

Τέλος, όλα αυτά τα ανακάτεψε με το κρύο του χιονιού, τη σκληρότητα του διαμαντιού, τη θερμότητα της φωτιάς και την αγριότητα της τίγρης και έπλασε τη γυναίκα”. Υπάρχει κανείς που διαφωνεί με τα παραπάνω;

Παναγιώτης Γιαννόπουλος
Κυπαρισσία